

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a volbis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általános katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1896. márc. 6-án.

Előfizetési árak: Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr.
Előfizethető a kiadóhivatalban és minden megyei postahivatalnál.

Felolós szerkesztő:
Németh Ödön.

Megjelenik hetenkint 2-szer: *szeddin este és szombaton este.*
Szerkesztőség: Kigyo-utca 9. sz. Kiadóhivatal: Szt. István-tér 1. sz.
Hirdetések helyenként 50 kr. Bélyegilleték külön 30 kr.

Minden csendes.

Nemcsak Olaszországban, hanem nálunk is így szól a stereotyp rendőri és belügyminiszteri jelentés: minden csendes. A magyar agrár-szocializmus zsendár- és katona-szuronyokkal és néhol golyókkal is, lecsendesített. A kedélyek fönt is, alant is, ugylátszik normális nivóra szállottak alá... Talán nem lesz fölsőleges dolog visszapillantánunk keletkezésére, lefolyására, elfojtására és mindazon intézkedésekre, melyeket most, a kellő higgadság birtokában, hibásoknak vagy helyeseknek ítél a gondolkodó elme.

Tagadhatatlan tény, hogy ezen veszedelmes tan nem a délibábos rónáinkon az alföldön — hová a most lebukott szabadelvű csillag: Szelestey (Festetich) Andor, egy pár évvel előbb tanulmányozni lentjárt — született; úgy importálták be hozzánk a külföldről. De mivel tudvalevőleg az eszmék is olyanok, mint a növény-mag, mely csak létöltételeinek megfelelő talajban ébred életre és gyarapodik, úgy ezek is csak a nekik megfelelő helyen, a megbomlott társadalmi egyensúly hazájában prosperálhatnak. Nálunk a társadalmi egyensúly felbomlott: a három évtized óta üzött ugynevezett liberális-merkantilis politika melegágyában, óriási fává nőtt a

plutokrácia, melynek árnyékában a valóság, a közérkölcök, a becsületes munka és az evvel járó megélhetés mind-mind elsatnyultak, elcsenevészültek. Csoda-e hát, hogy ami földművelő munkásosztályunk, mely becsületes munkája után immár nemcsak meg nem élhetett, de a végrehajtó és az uzorások gondtelt feje alól még a vánkost is kihúzták, — az ide becsempészett ál-messiást, melyeknek gonosz és furfangos szülői az izgatók, vagyunközösséget, földet, szabadságot és mindentféle boldogságot bőven ígértek — tárt karokkal fogadta?

Az ál-messiás első sirására kissé megjegyjt a kormány. Szelestey Andort küldötte le a bölcshőzhez, kinek ajánlatára néhány keresztapját hitvörsre tették a cse-csemőnek, aztán maradt minden a régiben. A szabadelvű politika zászlója fönnen lobogott; hordozói szélitiben hosszában tapaszták az agrár-érdekeket, mikkel kiesett a kenyér a földművelő munkásosztály kezéből. Egerésze futott, mint a méh a virág — Amerikába; a másik rész — a legszegényebb, melynek anyija se volt, hogy kivándorolhatott volna — itthon maradt és lett belőle véres száju szocialista. Szitta magába legtöbnyire egy kis „magyar keserű“-vel Várkonyi és az ő vitéz pajtásainak bódító és végképpen is megbolondító szociális-méregcseppjeit.

Ha a szabadelvű kormány politikai irányt változtatni nem tudott; az agrár-érdekeket gyámolítani és ezáltal a földművelő munkásnép kezébe a kenyeret visszaadni nem volt lelke, legalább annyit megtehetett volna, hogy Várkonyit és az ő társait megakadályozta volna abban, hogy a kenyérharczában már úgy is eléggé megvadult munkásnépet ne izgatta volna.

Ha a szabadelvű kormány hatalmi mámorában korán észrevette volna a szociális üzelmeket, miket Várkonyi és az ő gazdája garázdálkodásával üzött és a törvényt megsérteni nem akarta volna, mibe került volna óriási többségével és korlátlan hatalmával megakadályozni ezt a féktelen izgatást?! Aludtak a kapitóliumban; hiába lármáztak a ludak!...

Ez volt az első s talán a legnagyobb hiba.

A második hibát kétségkívül a közgazgatási hatóságok követték el az által, hogy a szocializmus kicsapongásait önszántukból és kötelességük szerint mindjárt kezdetben elfojtani nem iparkodtak. Az a drasztikus szer, mit utóbb a katonaság által kellett alkalmaznia, minden valószínűség szerint elmaradhatott volna... A közgazgatási hatóságnak tudni, ismerni kell a népnek minden vágyát, törekvését, mint az orvosnak a beteg érverését.

Az atyafiak.

— A »Fejérmegyei Napló« tárczája. —

Írta: Kincs István.

Takácsnak született, annak is nevelték, mégis azzal hozott csufúságot a falujára, hogy okosabb ember vállott belőle a tulajdon édesapjánál. Pedig hát az is értette a maga mesterségét; az egész Rába hossza csak az ő szótét viselte s azután a tanácsban is nevezetes szava volt. Kár, hogy olyan hamar kiváncsított az árnyékvilágból. Úgy beszélték, az Uristennek egy dolgot értő takácsra vala szüksége s most Tuba Józival szövöti a menybéli nációk patyolat ruháját. Azzal is tisztességet hoz az ő falujára, Késdre.

Azért nem hozott az ő fia a kisebbik Józsi. Olyan ártatlan, jóságos formája volt a kölyöknek különben, hogy a tulajdon keresztapja se nézte volna ki belőle azt a rettentő huncutságot, melylyel kibélelték. Csöndes, szelídnek mutatta magát mindenkoron, hazugság talán meg sem szentségtelenítette még az ajkát s mégis, hogy városra került s nagy idő fordultával egyszer csak hazakerült megint, arra valósgos avindler vállott belőle, az orrukál szerette volna vezetni az összes keledi atyafikat s ha Gerencsér Ábris — ki különben anyai részről nagybátyja volt a himpellérnek — mondom ha az nincs, hát szentül, hogy lóvá teszi az egész falut.

Tessék csak elképzelni, minek adta ki magát! Fiskálisnak, valósgos főlelkűt prókátornak, kinek jussa vagyon a megyei táblán, ki pár tollvonással olyan szekeret is megindít, melylyel hat ökor is megreked. Tuba Józsi-

nak, a takácsnak fia fiskális! Azlán ne nevesenek az összes mennyei elementumok? Gerencsér Ábris is nevetett volna, ha a méreg már annyira ki nem kezdte volna belüléről. Belőle hát ne csináljon bolondot senki. Ha mit nem néz, hát világos nappal bemészeli azt a táblát a ház falán, melyből minden vidéki azt bötüzi ki, hogy „Tuba József köz és váltó ügyvéd.“ Még megtéveszt vele valakit a bolond takácsa.

Mert hát igenis takácsnak készült a kisebbik Tuba József is. Hanem az derogált neki, hogy vidéki mesternél tanulja a maga mesterségét, ő városra akart menni, megtanulni az olyan patyolat szövését, a melyly husz helyett száz ránczot vessen a száron, ha gatyát varr-nak belőle. Édesanyja, szegény özvegy édesanyja persze gyöngébb volt, hogysem a nagyralátó kölyöknek körmére koppinthatott volna. Szépen belenyugodott mindenbe, s úgy történt minden, a hogy azt a komisz siheder kiütötte. Tarisznyát akasztott a nyakába, abba tett négy napra való pogácsát s ezzel azután szépen utnak eredt.

És Józsi megindult. Azaz, hogy akkoriban lakott még benne valamelyes böcsület is. Előbb elmézt a keresztapjához, mindenféle bátyjához, annak rendje módja szerint kezét csókoló, minek fejében persze itt is ott is kidukált neki pár garas — s így az egész falu apraját-nagyját szépen megjárván, jó sok hatossal meg-rakodva végtére nekiesett a messze távolnak.

Soká nem hallottak hírt felőle a s mit hallottak is, az sem felelt meg a valósgának. Az édesanyja mondogatott el közbe-közbe a gyerekről egyet-mást. Hanem a hány szót mondott, annyi volt benne a hazugság. Persze az anyák mind olyanok, csupa kiskirályokat fagnának drágalatos magzataikból.

Teszem özvegy Tubáné is azzal rémitette meg egy szép napon az egész rokonságot, hogy az ő fiából nem tudja, miféle takács lesz, mert diákiskolára fogtak városon.

— Fogták ám! a nyakát fogták — mondta el magát Gerencsér Ábris — azt gondolod, hógom, hogy a diákstudományok csak arra valók, hogy minden szédett-vedett kölyökre pazarolják? Jól jársz. Meglásd, Nanó, az a gyerek fölüllet.

Hanem hát Tubáné nem akart engedni. Jobban utána járt a dolognak és annál nyomó-sabban erősítette, hogy hát akármit van, elég az hozzá, az ő fia könyvekből szedi be a takács mesterséget.

Ilyenkor persze bátyját, Ábrist mindig megdühöcsítette. Mikor meg nagyobb bizonyosság okáért leveleket is mutogatott a gyerektől, akkor meg éppen elvetette a sulykot. Gerencsér Ábris azt a léhütöt legalább egy gazembernek ide, egy avindlernek oda titulálta, hozzátéve még, hogy ne kerüljön hamarosan szeme elé, mert különben a két fülétől kéri számon azt a sok vakmerő hazugságot, mikkel az édesanyját bolondítja. Mert ugyan hogyan botlott volna Józsi iskolába? Ha beállott valami majszterhoz, az könyv helyett bizonyosan a legvisitőbb kölykét nyomta a markába, ott mutassa ki a tudományát, nem a tanulásban, ha meg inszak el nem szegődött, akkor talán birkát őriz valahol. Szóval no, diák semmi-hogyan se lehetett belőle.

Szegény özvegy asszony eleget megmagyarázta Ábrisanak a dolgot, hogyan miként történt a dolog. Mert az úgy történt, hogy Józsi, mikor beért a városba, mindjárt az első nap az utcán egy másik gyerekekkel összeveszett

Mai lapunk 8 oldal.

Midőn már a szocializmus kulminációjának a pontjához kezdett érni és az elkábitott nép a birtokos-osztály földjeinek azon düböt keltette kiserényben, melyeket maga között kiosztani az elcsaltnak eszült, hogy a kormány erélyes rendszabályokhoz nyult: csendőroket és katonaságot küldött ki, azt nem hibának, hanem a helyzet parancsolta mulhatatlan kötelességének tudja be minden okosan gondolkodó elme.

Az „ultima ráció“ már nem lehetett más, mint erőhatalommal elfojtani a mármár parasztlázadás jellegét ölteni készülő mozgalmat . . .

De a falvakra kivezényelt katonaság működtetését nem tarthatjuk egészen helyesnek. Véleményünk szerint gyorsabb eljárás lett volna szükséges. A katonaság hetekig vesztegelt tétlenül a helyett, hogy a munkáját: az összeirt csöcselék kitürltetését, visszaesküdtetését, esetleg az ellenszegülők megbüntetését, gyors egymásutánban végrehajtotta volna. Valóban a tragikumot csak egy paraszthajszál választotta el a — komikumtól. Mókának tint föl, midőn a szegény bakák unalmukban ott manővroztak a homokbuczákon, a „szocialisták“ meg otthon — röhögtek.

Most főt is, lent is minden csendes. Használjuk föl az alkalmat ennek a gyálázatos betegségnek a gyógyítására. De szem előtt tartandó, hogy ez nálunk első sorban kenyérharcz, tehát — kenyere legyen a munkás osztálynak!

Szózat a magyar kath. ifjúsághoz.

Magyar katolikus Ifjak!

A „Szent Imre Önképző Egylet“ jubileumot ül. Kitarással, szorgalommal, fáradságos munkával meghaladott tíz esztendő multnak szentel ünnepet. Emlékkövel jelöli meg az első két husztrium határmezsgyéjét, hogy a küzdélmes

s azután verekedésre került a dolog. Most vagy Józsi verte be a másik kölyöknek a fejét, vagy megfordítva történt, de a verekedésben mindenhogyan úgy viselte magát, hogy a viselkedése egy doktornak megtetszett, magához fogadta s embert akar belőle most faragni.

— Hehehe! — nevetett Ábris — no iszen megadtad neki. Verekedésért dutyiba teszik városban az embert, nemhogy iskolába küldenék érte. Mondtam már, svindler lesz az a kölyök valóságos lökötő.

Szegény özvegy asszony szívét így keserítette tulajdon testvérbátyja. Hej! be nem adta volna sokért, ha a gunyolódónak bebizonyíthatja az ellenkezőt. Hanem az Urísten másképp akarta, kiszólitotta szegényt a világból, éppen nagypénteken volt a temetése. Boldogtalant még a harangok is meggyászolták: nem adták szavukat.

És itt kiviláglott, hogy Gerencsér Ábrisnak vala igazsága, mikor Józsiat lökötőnek nevezte. Az is volt a haszontalan, mert nem jött el szegény édesanyja temetésére. Hogy irni irt-e neki valaki, az persze más kérdés. Az ugy látszik, senkinek se jutott eszébe.

Lassan azután nemcsak özvegy Tubánét, hanem az ő diák-takács fiát is elfeledték Keleden. Sok viz folyt le azután a Dunán, kétszer is választottak képviselőt Keleden: egyszer balpartit, mászszor meg a kormány emberét; csakhogy egyik se szálította le az adót. Mikor pedig harmadszor is szétmentek a kortések egy miniszter érdekében, akkorra Gerencsér Ábris-hoz, a főkorteshoz ur ember talált beállítani. Pantallós nadrágja volt, fányesre kikéftél szürke kabátja s egészben véve is olyan formája, mintha bizony maga lett volna a miniszter.

mult dicsőségéből merítsen erőt a bizonytalan jövő nehéz útjára.

Igen! Mert az első tíz év munkájának — eredményei is vannak, hála Isten. Hiszen, sajnos, de így van — manap nagy eredménynek kell tartanunk azt is, ha egy nemes székelyt, lekesül, hozzá még katolikus egyesület, tíz esztendő multra tekinthet vissza! Am a „Sz. I. Ö. E.“ a lefolyt idő alatt nemcsak életképességét s ezzel létjogosultságát igazolta be, de mindenha lankadatlan buzgalommal munkálkodott ama magas misszió teljesítésén, a melyet alapítói életcéllül tűztek ki eléje . . .

Egyesíteni a magyar katolikus ifjúságot, s a sző valódi értelmében vett intelligens, katolikus társadalmat teremteni — ez az a nemes küldetés, a melynek zászlajára a hazai kath. ifjúság ügyének előharcosai ezeltől tíz esztendővel felekküdték.

Vallás, tudomány — és honszerelvény, mindenekfölött ezek voltak a „Sz. I. Ö. E.“ vezérszavai születése első pillanatától mostanáig.

Egyesületünk születése nagy időkre esik: mikor az uralkodó vallásellenes áramlat a magyar a katolizmus ellen is kibontotta zászlaját. Hazánk katolikus társadalmi létlenségbe került ekkor. Dermesztő közöny verte békóba a szíveket — a harcok küszöbén. Mint mikor tőzbe borul a ház, melyben nyugodtan alszanak a lakók.

Csak egy néhány lánglelkű apostol akadt, a ki megérezte a gyenge fuvalmat, melyből vészes orkán születék. És ez a néhány aposoli buzgalmu férfiu hozzálátott az ébresztés munkájához. — S a katolikus társadalom lassan ugyan, de ébredni kezdett.

A hadizénre önvédelmi harc volt a felelet.

. . . Ime, táborítztek gyultak ki egymásután az egész vonalon, hogy világosságot árasztanak a homályban. Proféta lelkű nagyjaink kezdeményezésére: 1888. január 28-án a magyar katolikus ifjúság is kigyújtott egy ilyen táborítzást.

Lángja bizony gyenge volt eleinte és alig látszott el egy jártányira. Mivel hogy nem volt szalmatűz, mely hamar lobbot vet ugyan, de aztán annál hamarabb ki is alszik.

Nem! — A kis táborítz lassan, de annál biztosabban harapódzott tovább és egyre magasabbra csapott a lángja, egyre barátságosabb lett a melege és egyre többen gyűltek köréje.

Ábris uram kicsit fiatalotta ugyan, hanem azért mégis czudalor megalázta magát előtte, mert hát ki tudja vajjon a fővárosban nem-e csupa fiatalemberekből válogatják az első hivatalnokokat. Azok jobban bírják a munkát. Nappal valószínűleg ugyis folyton dolgoznak. Éjjel meg mulathatnak, különben nem verhetnék el a rengeteg fizetésüket. Azt pedig csak fiatal erő győzi.

Gerencsér Ábris épen a méltóságos és tekintetes titulus között válogatott, melyikkel szólítsa, mikor az idegen megszólalt:

No hát bátyám, nem ismer?

Ábris ur bambán meredt az uri emberre. Nem emlékezett, hogy csak valaha is látta volna.

— No hát — folytatta amaz — én volnék a Tuba Józsi, kit takácsnak neveltek.

— Te . . . te? — tört ki Gerencsérből a szó, hanem a végét már elharapta. Megijedt, hogy az az elegáns ur ember talán még se lehet az ő öccse.

Pedig az volt. Utána elmondta, mi vezette őt Keledre. Elmondta, hogy ő kész fiskális, de mert a diplomáján kívül garasa sincs, hát eljött szülőfalujába: itt akar pár hónapra egyelőre megtelepedni. Itt olcsóbb az élet, no meg a júsáit is rendezi ugy a hogy — majd azután városra költözködik. Minek utána pedig Gerencsér Ábris az ő nagybátyja s a mellett tekintélyes ember a faluban, hát azt gondolta először is nála mutatja be magát, reméli lesz anyyi rokoni szeretet a szívében, ha netán valakinek prókátorra volna szüksége, hogy hozzá ajánlódjék.

Gerencsér Ábris persze eget földet ígért s a végén még öccsét meg is ölelte. Ugy váltak el, mint igazi szerető rokonok.

Am az öccsétől is lőn együtt, a melyen Istennek a háának és a tudománynak mutatott be egy áldozatot.

Ez az a szerény, de szívből jött áldozat egyformán kedves vala Isten és az emberek előtt. A Gondviselésnek s a társadalomnak egyformán meggyerte tetszését. Csak így történhetett, hogy az „Sz. I. Ö. E.“ ebben az évben életének X. esztendőjét írhatja fel az idők kapujára.

Hála legyen érette a mindenek Urának és hála azon apostoli lelkeknek, a kik nemcsak alapvetői voltak egyesületünknek, de gondviselői is, a kik erkölcsi és anyagi támogatásukkal nagyban hozzájárultak annak fentartásához, nemes hivatása teljesítéséhez! Isten fizesse meg fáradozásukat!

A vidék katolikus ifjai, ha felkerülnek az ország szívébe, hogy főiskolai tanulmányukat megkezdjék, folytassák vagy bevégezzék — kevés kivétellel, nagyon egyedül állóknak érzik magukat itt, a magyar Szodomában. Kevés van abban a szerencsés helyzetben, hogy rokonokra, barátokra találhat és a kisvárosi élet megszokott kényelme után bizony nehéz az embernek idegenek közt, idegen világban élni . . . Istenem, milyen szomorú napok ezek! És itt jut érvényre az a magasított küldetés, a melyre a jubiláló „Szent Imre Önképző Egylet“ hivatva van.

Az a katolikus ifju, ki az egyetemről egyenest körünkbe jő, sok csalódástól, a magányos órák szomorúságától könnyű szerrel menekedhetik meg. Barátokra talál itt, kik szívesen világosítják fel, kik nem nevetik ki naiv kérdéseit, nem ütköznek meg rajta, ha a templom előtt kalapot emel, a kik nem nyegleségre, pazarlásra, hju gyönyörök hajszolására tanítják ki, de jellemes, tisztességes, katolikus életmóddal akarják megtalálni földi boldogságukat.

Szórakozhatik az egyesületben, a hol billárd, sakk, zongora és egyéb játékeszközök állanak rendelkezésére. Társalognak vagy olvasgatással töltheti üres óráit.

E célzt szolgálják fővárosi és vidéki szepirodalmi és politikai lapjaink. Megolvashatja itt ki-ki szülőföldje katolikus lapját, megtudhatja, hogy folynak a dolgok otthon. De tanulhat is; nemcsak gazdag berendezésű könyvesházunkból, hanem a tudományos estékből, felolvasásokból és szabad előadásokból is, melyeknek szereplői képviselők, egyetemi tanárok

Másnap valaki tanácsért jött Ábris urhoz a szomszéd faluból. Pöre akadt s annak irányában szeretett volna utbaigazítást, vajjon minémű fogas ügyvédet ajánlana neki.

— Hallom Keleden is telepedett le éppen tegnap egy prókátor — végezte az atyafi mondkáját — hadd hallom, kicsoda véleménynyel volna felőle Gerencsér komám?

— Jaj! lelke, komám uram — tört ki dühösen a kérdés — csak azt ne említse! Hiszen ha valaki, akkor én ismerem: nagybátyja vagyok a haszontalannak. Hanem, ha tudni akarja, kicsoda, kicsoda, akkor megmondom, tessék elhinni, kedves komám uram, nem fiskális az . . .

— Hát? — Hát izé . . . no . . . hogy is mondjam — svindler, csak közönséges svindler. Sajnálom, hogy atyafiak vagytok.

II.
A dominium felét az agarak és paripák, a másik felét a kártyák ették meg, ugy hogy az öreg Szunyitay uraságnak alig maradt egyebbe a család ősi dicsőségénél. Abból pedig meg lehetős sovány harapás esik, kivált ha azokat a falatokat még gyerekkel is meg kell osztani.
No de Szunyitaynak szerencsére ugy is csak egy magzatot adott az Urísten s mégis azzal sem tudta, mivető legyen. A pipálásból valószínűleg nem fog megélni, mert mire jobban nekiesperedik, arra a család érdekében bajosan marad már anyyi, honnan olyan botos vágathatna melyet megfurasson pipaszárnak. Azért azt gondolta, legjobb lesz a fut tudományokra fogni. Ha válik valami belőle, utóvégre még megtámaszthatná az ősi kastély roskadozó falait.

ből, hírlapirókból, egyetem négy fakultásának hallgatóiból — szóval az egyesület színe-javából kerülnek ki.

A törekvő katolikus ifjú ambícióját is kielégítheti egyesületünk falain belül. Hiszen a felvételkor maga is résztvehet, sőt irodalmi munkálkodása érdeme szerint anyagi jutalomban is részesülhet. Erre való az egyesület pályadíjai. — Ezt a sok, kiváltképpen szellemi előnyt, igen-igen csekély anyagi áldozatért biztosítja a magyar katolikus főiskolai ifjuság egyesülete, a „Szt. Imre Onképző Egyesület.” Nemcsak a szép cél, a melyért minden igazán katolikus magyar ifjunak lelkesednie kell, — magok az egyesület nyújtotta előnyök bizvást megérdemlik a támogatást.

Mert ez a csendben, szerényen, de annál hatásosabban működő kis egyesület valóságos jótétemény a főváros katolikus ifjuságára nézve. Oázisunk ez nekünk az élet Szaharájában, a hová pihenni, üdülni, nemesülni térünk a köznapok élet zajából.

Menedékkö ez a kis hajlék az élet kísértései között: — lapis refugii.

Katolikus öntudatot terem, hogy hasznavehető, értelmes, kath. társadalmat neveljen a hazának.

Ez a „Szt. Imre Onképző Egyesület” életcélja, ez az a misszió, a melyet tiz esztendőn keresztül munkált. Nem reklámzajban, nem piaci lármával, de csendben, szerénységben — hiszen a kath. egyesületek így teljesítik kötelességüket! S hogy most mégis elmondjuk ezeket, itt a nyilvánosság előtt, tesszük ezt azért, mert halgatnunk most — bűn volna már!

Nektek mondtuk el ezeket magyar katolikus ifjak! Nektek, a kik itt éltek egymagatokban a nagy város rideg világában és fáradt, magauat lélekkel, családostan rójták az élet nap-nap után.

De még inkább hozzátok szólunk, vidéki katolikus ifjak, középiskolai tanulók, kik szüzi lelketek minden vágyával most készültök ki az élet útjára. Tele ábránddal, tele szent lelkesüléssel.

Oh ha lesznek olyanok közöletek, kiket az élet hullámai ide sodornak, ebbe a rengeteg emberhullámba, — a minthogy sokan lesznek ilyenek — hadd jöjjenek el hozzánk! Hadd legyünk mi azok, kik feleltek velük az első csalódások fájdalmas emlékéit; hadd legyünk mi azok, kik jó lélekkel igazítjuk el őket az élet nagy utvesztőjében!

Jöjjetek el hozzánk tárt karokkal várunk!

Igy került Szunyitay Bencze iskolába.

S a kölyök jól tanult. Akárcsak futógyerek korában is már tudta volna, hogy ez leszen előbb-utóbb a kenyere. Első volt mindenütt és mindenkor, még az egyetemen is beváltott az esze. S épen mire édesapja már mindenét elpipálta, arra Benedek urfi kész ember volt, ügyvédi diplomával a markában.

Oly szépnek, oly mosolygónak látta a jövőt, hogy minden szerénysége dacára is ily szaklakkal vált el egyik jóbarát iskolatársától, Rigó Danitól:

— Isten veled, Dani! mire megint találkoznak, arra remélem, vittem már valamire. Mert ládd-e, a mi családunknak széles összeköttetései vannak s azok révén kezdő ember könnyebben boldogul. Ha rokonaimra nem számíthatnák, biz' Isten kénytelen volnék veled együtt a bírói pályát választani.

A jóbarátok elváltak s bizony sok esztendő lefutott az idő garatján, míg újból viszontlátták egymást. Fűrdön kerültek össze s akkor is Rigó Bandi ismerte meg Benczét; hanem mikor bemutaták neki, akkor meg mégis kezdett tamaskodni, ha vajjon nem-e tévedt, hiszen az ő Szunyitay Bencze barátja fiskális, ezt a Benczét meg mint járásbíró emlegették neki. Nehéz volna a kettőt mégis összehoztatni.

Hanem összeegyeztették. Szunyitay szívélyesen szorította meg iskolatársa jobbát s mosolyogva mondta:

— Csak megismertél?

— Meg hát — volt a válasz — de szólj egyszer komolyan, prókátor vagy-e, avagy jól hallottam az imént . . .

— Jól, jól — hagyta rá Szunyitay keserű megadással — a prókátorból bíró lett.

Hiszen ismeritek most már az utat, a melyen eddig haladtunk. Bizony nehéz volt helyt-helyt, göröngyös is sokszor s a jövőben — úgy lehet — még fárasztóbb leszen. . . . Mi azért tovább is ezt az utat járjuk, hiszen a nemes hivatás, a melyet egyesületünk munkál, nem ismerhet akadályokat! . . .

Jertek tehát — haladjunk együtt! Együtt, egymásért, a magyar katolikus ifjuság ügyéért: ez legyen a jelszó! . . .

Most pedig álljunk meg egy pillanatra tiz év határmegyénél. Hiszen a mi szerény egyesületünk nyugodt önértékes lélekkel pihenhet meg az első decennium emlékoszlopánál. Mert ez alatt az első tiz év alatt soha sem szűnt meg üdvös misszióját teljesíteni. Ebben rejlett erőssége ez ideig; merjük állítani, hogy ezután is ebben fog rejlenni.

Unneppanunk nekünk ez a mai, az öröm, a hála magasztos ünnepe. Hálára nyílik ajkunk, a kezünk meg imára kulcsolódik, hogy jövendő munkánk sikerére is lekérje az Ur áldását.

Magyar katolikus ifjak! a kinek helyén van a szíve, az velünk együtt ünnepel ma.

Jertek ünnepeljünk!

Budapest, 1898. május 21.

Hazafias üdvözléssel:

Szóllóssy Ferenc, Wanie Rezső,
alelnök. elnök.

Helvey Lajos,
titkár.

A „Szent Imre Onképző Egyesület” helyisége Budapest IV. Ferenciek bazára III. lépcső II. em. 11. sz. a. van. — Tagsági díj évi 3 forint.

Pénz és nyomor.

A Felmayer-gyár eladása foglalkoztatja ma is a város közönségét. Nem csak arról van szó, hogy a város központján levő nagy gyártelep tulajdonost cseréli, és a Felmayer név helyett „K. u. K. priv. Druchfabrik Actien Gesellschaft” aranybetűs felirata foglalja el, hanem ezzel a közélet szerepléséről is letűnik Székesfejerváron a Felmayer név, a mely közel egy félszázadon át a közélet minden mozgalmában vezető név volt. A két fiatal Felmayer, István és Károly

— Pedig azt kár volt tenned, a kinek olyan kitűnő családi összeköttetései vannak.

— Hadd el barátom. Engem épen azok az összeköttetésekim vertek meg.

— Hogy érted azt? — tudakolta Rigó Dani szinte elcsudálkozva.

— Mindjárt megérted, csak pár lapot hadd mondjak el ügyvédkedésem keserves történetéből.

— Hallom no.

Szunyitai szivarra gyújtott s azután így kezdte:

— Megnyitottam az irodámat, szépen berendeztem, persze puffra, az újságokban erősen hirdettem, hogy a bejárat melyik utca felől van s azután csöndesen lesni kezdtem jönnök-e a kliensek.

És barátom, jöttek. Majdnem egymásnak adták a kilincset.

— Jó napot, ücsümuram — kiáltotta az első nyakamba borulva — no csakhogy valahára maga is kész ember. Magában volt úgy is csak minden reménységem.

Itt azután tőviről hegyire elmagyarázta, minemű püre vagyok ő neki. A végén azután hozzátette:

— Nyerje meg ücsümuram a komisz fráterjeit, az Uristen is megáldja, mert Isten a tanum, dehogyn tudok egy garassal a jutalomzására lenni. A bélyeg árát is inkább teremtesse ki ücsümuram, az atyafiság kedvéért megteheti.

Mosolyognom kellett a furcsa kliensek, de hát vigye fránya, nem akartam a boldogtalant megkeseríteni; ha már egyszer akkora bizodalma van hozzám, hát azért se csatlakozzék bennem. Elvállaltam a kétségbeesett ügyét.

No hanem darázs-fészekbe nyultam. Persze osztályról levén szó, mikor az

halálával eldőlt a gyár sorsa is. Az özvegyek egy ideig megkísértették még a gyár vezetését; de aztán belefáradtak s eladták. Az adósvételi szerződés majd megjárja a szükséges fórumokat, bekebelezik a gyárat az új tulajdonosok nevére s egy szép napon a palotaszerviz kemeletes ház homlokzatára kiírják az új tulajdonosok nevét: „K. u. k. . . .” Olyan aktus lesz ez, mint mikor az ősi ezimert megfordítják a kapuk felett.

Azt a nagy érdeklődést, a melyet a város közönsége tanusít a gyár eladása iránt, érthetővé teszi és megmagyarázza az a körülmény, hogy hozzá volt szokva itt Fejerváron mindenki, hogy ezt az európai hírvő gyárat mindég a hazafias Felmayerék kezében tudta, a kik itt éltek Székesfejerváron, nagy vagyonukkal sok szolgálatot ténce a város polgárságának. Csak most érzi itt Székesfejerváron mindenki, hogy mi volt e gyár míg magyar kézen volt, most érzi csak, midőn arról van szó, hogy osztrák rézvénytársulat kezébe kerül. A mit eddig magunknak tekinthettek, idegen lett előttük. A Székesfejervári Hírlap, a mely más különben a hazafias érzések ápolásában dicséretre méltó buzgalmat fejt ki, ezuttal nem lát semmi sajnálatra méltó körülményt abban, hogy egy osztrák vállalat kezébe a kerül gyár. Sőt sorából azt kellene értenünk, mintha abban valami igen szerencsés körülményt látna. Egy helyen ugyan is a következőket írja:

„A gyár fokozott munkaerő és új beruházásokkal fogja működését megkezdni és előre láthatólag nagy forgalmat idéz elő városunk iparában. A vállalatoknak városunkban való megtelepedésében kiváló érdeme (?) van Karl József vár. biz. tagnak stb.”

Bizony úgy látzák, hogy ez üzlet lebolonyításáért a város lakosságának kell köszönetet mondania! Hogy ne! Nevezetes útjaitokat vesznek célba. Először kiterjesztik a gyárat a palota-utca irányában. És ezért iszonyu hállások kell hogy legyünk. Majd huznak (huznának!) fel ismét egy nagy kéményt, esetleg ket-

atyafiak egységét megtámadtam, beront hozzá az alperes.

— Szép dolog ücsümuram, nagyon szép, mondhatom — kezdi meglehetősen keserűen.

— Kihez van szerencsém, ha szabad kérdeznem? — volt minden, a mit meglepetésemben mondhattam.

— Ja vagy ugy?! tört ki a másik — hát ennyire vagyunk? Így becsüli maga a rokon-ságot? Hát nem szégyenli magát rokon atyafi ellen pört vállalni. A saját vért akarja tönkretenni? És nem fél az első menyörgéstől, hogy majd az ég sístergő köve mindjárt agyonvágja?

Még több ilyen jámbor fohászokdásai is voltak az atyafinak, úgy hogy a végén egészen meg voltam hatva. Meggyőzött tisztára, hogy rokonlétemre gazember vagyok, annak kell legalább lennem a világ szemében, ha az atyafiakat sorba meztelenre vetkőztetem.

Mit volt tennem, visszavontam a pört. Hanem erre meg a felpörössel gyűlt meg a bajom. Rám rontott s összekerítve a szeszegő hitvány teremtésemet; lerakott a sárgaföldig. Annyit engedtem meg magának tulajdon lakásomban, hogy ha nem nézem az atyafiságos lakiban megüszült üstökét, hát nyomban belekapaszkodom mind a tiz körmömmel. Ugy azonban csak másokkal dobattam ki.

Megfogadtam, atyafiakkal nem vesződöm többet. Elmentem takarékpénztárhoz s annak lettem jogi képviselője. Itt igen egyszerű az ügykezelés. Az adós, ki nem fizet, azt kiliciztálom és punktum.

Csakhogy az én jó rokonaim itt is üldöztek. Manó tudja, micsoda familia a mi familiánk, egy közös jó vonása valamennyinek meg van: kitűnően ért az adósságcsináláshoz. A takaré-

tét, hogy a belváros lakossága még több kö-
szén füstöt élvezzen, mint eddig. A paleta-
uteza jelenlegi házainak egy részét elnyeli a
gyár s a lakosok kényteleneik lesznek még
kijebb húzódní. De az a hasznunk is meg lesz,
hogy majd egy pár évtized, talán egy fél-
század múlva utódaink egészségük megóvása
végett kénytelenek lesznek az akkor már tür-
hetetlenné váló gyártelepet a város közepéről
egy pár millió forintért kisajátítani, a mi te-
kintve a mi gazdálkodásunkat, akkor már izo-
nyu könnyűséggel lesz kifizethető, mert tudva-
levő, hogy mi nagyon szépen közeledünk az
első millió — adósághoz!

Persze, hogy nem a mi bajunk lesz! Egyi-
künknek a feje sem fog fájni már akkor, hogy
ugyan miképpen váltsuk meg egészségünket,
életünket, s honnan szerezzünk elő 3—4 milliót.
Avagy talán úgy okozkodjunk, hogy szidhat-
nak már akkor bennünket, mikor a föld alatt
leszünk?

De ez idő alatt a fejlődő gyár s a gyár-
ipar fejlődése még több festéket s még mér-
gesőbb anyagokat fog használni. Ebből pedig
nemcsak az a rettenetes hasznunk lesz, hogy
majd a környék levegőjét mégjobban megfer-
tőztetik a gőzök, hanem az is, hogy a már is
megmérgezett kanális vizét is még jobban meg-
fertőztetik, s ebből nem csak az az elvitáztatlan
hasznunk lesz, hogy sikerül az eddig kipusz-
tult halak helyét elfoglalt patkányokat is ki-
pusztítanunk, hanem a csatorna mentén legalább
egy kilométer hosszban megfertőztetik a leve-
gőt is, tovább folytában pedig a többi kaná-
lisok vizét is.

A felsorolt nagy előnyök mellett még ott
lesz az is, hogy a mostani hazafias munkások
helyét, majd lassanként — vagy mint hirlík
rövid idő múlva, — elfoglalják ausztriából ide
szakadt emberek, akik igaz hogy élelmi sze-
reiket itt fogják bevásárolni s mert nem köve-
telhetik, hogy minden elragadtatásunk daczára

pénztárnak majdnem minden heverő pénzét az
én rokonaim gyümölcsözöttették a kártyán. Fize-
tésről persze hallani sem akartak s így mit
völl tennem, az igazgatóság megbízásából me-
gint csak a rokonokat pöröltem.

Hanem azt az összeroffenést látni, a mit
most a sok atyafi megcselekedett. A tekintetes
vármegyének nem volt olyan szeglete, a mely-
ben engem össze nem káromkódtak volna. Min-
denki engem okozott, hogy én akarom megásni
a sírját . . . Elég példa lehetne előttem az édes-
apám. Ha birtokával egyetemben az életét is
agyon nem találta volna már pipálni, hát
szégyene lenne a familiának. S lám én másokat
is arra a sorera akarok juttatni a helyett, hogy
a takaréknál inkább újabb váltókra és adós-
levelekre pénzt szerezzék nekik. Mert hát nehéz
az élet manapság. Nem lehet adósság híján
egzisztálni, miota zsidó viszi el a termést.

Ilyenfajta hangok hallatszottak még mi-
előtt egy komoly lépést tettem volna. Az intő
csédula maga hozta őket már akkor dühbe;
mikor meg foglalni mentem, az egyik rokonom
csupa atyafiságos jó indulatból vasvillát fo-
gott rá.

No, hanem — fejezte be Szunyitay Bence
előadását — megelégttem már az ügyvédséget.
Épen azok fordultak ellenem, a kiktől a legtöbbet
vártam: bizony hogy a rokonaim csufoltak föl.
Nem tudtam különben menekülni a hinárból,
ott hagyta az ügyvédi pályát, hová mérhet-
len ambícióm vitte, fölcaptam egyszerűen
birónak.

— De lát ki állítja vissza akkor a Szunyitay
család ősi fényét? — kérdé Rigó Dani
kiváncsian.

— Az Uristen, barátom, majd csak a jó-
ságos Uristen — volt a válasz.

is ingyen adjuk ezt nekik, kegyesek lesznek
majd ezért egy pár ezer forintot piacainkon
elvásárolni. Amde ezzel a csekélységgel szem-
ben, ott fog lenni az a kolosszális előny, hogy
a kifejtett gyár jövedelmez majd évente egy
pár száz ezer forintot, a mely reánk annál
borzasztóbb előny, mert az az osztrák részvé-
nyes urak zsebébe fog vándorolni. Azt pedig
talán csak nem hiszi valaki, hogy e részvé-
nyesek hálából ruháikat Szirkovitsnál cipőiket
Csucsnál, kalapjukat Dietrichnél s többi ipar-
cikkeiket is hasonlóképp székesfehérvári ipa-
rosoknál és egyéb szükségleteiket is székes-
fehérvári kereskedőknél fogják beszerezni? De
még csak azt sem hiszik talán, hogy e rész-
vényes urak ugyancsak hálából megtanulnak
magyarul, házakat építenek itt Székesfehér-
váron s nemzeti érzéseinket fogják ápolni. Sőt
egyelőre arra sem igen lehet reményünk, hogy
Havranek polgármester rózsás álmai közül
megvalósítsák az új városi kórházat s Kégl
György nemes példáját követve a sok százezer
forintból egyet e célra felajánljának. Nem lehet
erre reményünk, bár a Székesfehérvári Hirlap
ugyancsak megbízhat bennünket mikor azt írja,
hogy Karl József vár. biz. tag is a részvénye-
sek sorába lép „és minden lehetőt (!) elkövet,
hogy a gyár városunk emelkedésének hasznára
legyen.“ — Van-e olyan naiv ember, a ki re-
méli, hogy egy székesfehérvári ember az egész
részvénytársaságot képes lesz arra birni, hogy
az ne a saját zsebé, hanem a mi városunk
érdekeit tekintse? — Ezt azt hisszük maga
Karl József reméli legkevésbé, de „talán“ nem
hiszi a Székesfehérvári Hirlap sem.

Ezekben akartunk röviden válaszolni azok-
nak, a kik azzal óhajtanak hangulatot kelteni
ez osztrák vállalat mellett, s azzal akarják a
jelenlegi gyárnak a város közepén leendő ki-
terjesztését lehetővé tenni, hogy lépten nyomon
azt hangoztatják: „Pénzt hoznak a városba!“
— Ime fentebb ismertettük, mit várhatunk az
osztrák gyárosoktól.

A gyárról egyelőre ennyit, még egy is
gyakrabban visszatérünk reá. Van azonban
még pár szavunk azokhoz a városi bizottsági
tag urakhoz, a kik most olyan erőszakosan
akarják félrevezetni a közvéleményt, hogy
annál sikeresebben segíthessék elő az új gyá-
rosok érdekeit a közérdek rovására.

A város szegényebb lakossága hónapok-
kal ezelőtt azzal a kérelemmel járult a város
törvényhatóságához, hogy a város két nagy
bérletét, vagy legalább egyiket a kettő közül
apróbb parcellákban adja bérletbe, hogy ők
is földhöz, megélhetést nyújtó munkához jut-
hasanak. Felpanaszolták kérvényükben, hogy
milyen nehezé vált megélhetésük éppen azon
vasutak által, a melyeknek költségeihez adó-
filléreikkel őket is hozzájárultatták.

Ezek a vasutak csakugyan nem a szegény
nép érdekében épültek s nem csak különben is
nyomorúságos keresetüktől fosztotta meg őket,
de pénzüikkel is segíteniök kellett saját anyagi
pusztulásukat, Nagy igazságtalanság volt. Ugy
látszott a közgyűlés is megszánta őket. Azt ha-
tározta, hogy az apróbb parcellákat ez idén
már februárban adja ki s ha a kereslet nagy
lesz, úgy az egyik nagy bérletet is feldarabolja.

A megtartott árverésen tömegesen jelen-
tek meg a szegény emberek s bizakodva a köz-
gyűlés ígérétében, az árak tetemesen felszöktek.
A város ezen a réven pár ezer forinttal több
bérletet kap.

A márciusi közgyűlésen aztán igazán

vértlázító igazságtalansággal, ravasz furfanggal
űtötték el a szegény emberek érdekét. A tárgy-
sorozatban ki sem irták, hogy ez a kérdés is
tárgyalás alá kerül. Csak a táblára akasztották
ki. Az eljárási törvényes volt, de nagyon jól is-
merve a bizottsági tagokat tudták, hogy nem
fogják elolvasni, s mert már munkaidő is volt, a
földmives bizottsági tagok nem jönnek be a
szegény nép érdekeit megvédelmezni. Így aztán
a közgyűlés végén a beavatott város atyák
többségének jelenlétében váratlanul tárgyalták
le ezt a nagy horderejű és a város szegényebb
lakosainak létérdekét képező kérdést. És el-
határozták, hogy nem darabolják fel a nagy
bérleteket. Az indok az volt, hogy az utolsó
napi árverésen csak egy páran maradtak. Mint-
ha bizony kétszer ember szokott volna össze-
gyűlni egy pár hold föld bérbeadására. Szóval
czudarul kijátszották a szegény embereket.

A polgármester büszkén mosolygott, hogy
váratlan furfangjával fivérének a hü csatlósá-
nak bérleteit megmentette. A külvárosok sze-
gény népének pedig a haragtól égett a két szeme
és sok száz szegény ember, a ki már hinni
mert az urak igazságosságában kétségbeesett
gondol a közeledő nyomorra és éhező csa-
ládjára!

Igy bántak el a szegény emberekkel!

Es most legnagyobb részt azok az embe-
rek, a kik elég szivtelenek voltak e furfangnál
segédkezni, a kibben semmi emberi érzés nem
tiltakozott, hogy a szegény embereket a két-
ségbeesésbe ne taszítsák, — azok most minden
erejükből azon munkálkodnak, hogy egy milliók-
kal rendelkező részvénytársulat érdekeinek fel-
áldoztassák polgártársaik, az egész város
érdekét.

Nem kételkedünk, ezek az urak megfogják
kapni fáradozásuk jutalmát, — de mi lesz a
város érdekéül? Hát a város minden alkalom-
mal egyes feltehetően, vagyonos ember érdekét,
egyes lelkiismeretlen tisztviselők érdekét szol-
gálja? A szegény ember érdekét furfanggal
ölik meg két vagyonos bérlő kedvéért s a
milliomosok érdekét ravasz eszközökkel segí-
tik elő a város érdekeinek rovására! Ez a mi
városunk átka!

De jól vigyázzanak akik így tesznek, mert
tüzzel játszanak. Alig egy hete, hogy az Appen-
nektövében elhaltatott az ágyudörgés, a társa-
dalmi forradalom első menydörgése. Vulkan
fölköt járunk! És bár a vetések zöld táblája
fölköt ma szemünk nyugodt örömmel tekint
át, s munkásosztályunk csüdes, azért ne biz-
kodjanak el. Mire megérnek a kalászkok nagy
átalakulások történhetnek. A szélcsendet vihar
követheti. És ha a veszedelem reánk zudul;
ha ezek a vértlázító igazságtalanságok megmoz-
gatják a mi csendes, szegény embereinket is;
ha a visszatérő ördög az ő kezükbe is
fegyvert ad: — egy magukra vessenek s
borzasztó következményekért. Mert a vesze-
delmet könnyebb elkerülni mint abból men-
külni. Az igazságtalanság s a jogtalanság sok
veszedelemnek volt már eddig is szülő oka!

Es lehet e nagyobb igazságtalanság an-
nál, midőn a milliomosok millióit törvénytelen-
séggel is gyarapítani törekedünk, a szegény,
nyomorban levő embereknek még a szájából
elveszszük törvénytelen eszközökkel is a betevő
falatot, hogy azzal a gazdagok gazdagságát
növeljük?

HIREK.

Kanonoki kinevezések. A hivatalos lap mai számában a következőket olvassuk:

Vallás- és közoktatásügyi magyar miniszterem előterjesztésére a székesfehérvári székeskáptalanban **Károly** János olvasókanonoknak a **nagyprépostságra**, **Huszár** Károly éneklőkanonoknak az olvasókanonokságra, **Kuti Márton** örkanonoknak az éneklőkanonokságra, **Komáromi** Károly székesegyházi főesperesnek az örkanonokságra, **Mayer** Károly budai főesperesnek a székesegyházi főesperességre, **Szabolics** Jenő idős mesterkanonoknak a budai főesperességre és **Krencs** Ignác ifjabb mesterkanonoknak az idős mesterkanonokságra való fokozatos előléptetését jóváhagyom, az ekként megüresedett ifjabb mesterkanonokságot **Gremesperger** István székesfehérvári belvárosi apát-plebánosnak adományozom.

Kelt Budapesten, 1898. évi május hó 12.

Ferencz József s. k.

Dr. Wlassics Gyula s. k.

Az új kanonok életrajzát röviden a következőkben ismertetjük:

Gremesperger István 1835. december 7-én született Bián, Pestmegyében. Pappá szenteltetett 1861-ben, azután Perkátán, Zsámbékon és a székesfehérvári belvárosi plebánián segédlelkészkedett. 1868-ban szemináriumi lelküigazgatóvá s mint ilyen a következő évben a püspöki szentszéki tiszteletbeli jegyzőjévé nevezetett ki. 1876-ban belvárosi plebánossá választott. Ő Felsője 1895-ben érdemei elismeréséül szent Péterről nevezett peturi címzetes apáttá nevezte ki, 1888-ban pedig a székesegyházi esperesi kerület esperesévé és tanfelügyelőjévé lett kinevezve. 1891. óta püspöki biztos a székesfehérvári állami főreáliskolában és a városi iskolákban; egyszersmind zsinati vizsgáló. Kanonokká történet kinevezését az egész város polgársága ostromlani örömmel fogadta s a mai nap déli-eltől már számosan siettek üdvözölni a népszerű főpapot.

Bérmálás. **Steiner** Fülöp dr. megyés püspök holnap reggel Fülére utazik, hogy az ottani plebánia templomban a bérmálás szentségét kioszsza.

Főuri eljegyzés. Mint értesülünk, **Esterházy** Miklós herceg eljegyezte **Cziráky** Margit grófnőt. Az 1869-ben született Esterházy Miklós dr. legidősebb fia az Esterházy hercegi ág fejének, Esterházy Pál hercegnek, míg a menyasszony az arisztokrácia egyik legrészebb hölgye, **Cziráky** Antal grófnak, a főrendiház tagjának és néhai nejének, gr. Esterházy Alice-nek leánya. Esterházy Miklós hg., aki tartalékos huszárhadnagy, jogi tanulmányainak befejezése után Sopronmegye közigazgatásában vett részt, ahol ekkor atyja, Esterházy Pál herceg volt a főispán. A jegyesek tegnap délután megjelentek a bpesti lóversenyterén, ahol az arisztokrácia sietett nekik gratulálni. Az eljegyzés tegnap délelőtt volt s a szép menyasszonyt fia nevében Esterházy Pál hrg. kérte meg.

A „Szent Imre Önképző Egylet” jubileuma. Jubiláris ünnepségről adunk hírt. A „Szent Imre Önképző Egylet” tizéves fennállása emlékére e hó 22-én matinézt rendez a Budapesti Katolikus Körben. Az ünnepség műsorát itt adjuk: 1. Spanyol tánczok. Moszkovszky. Előadják zongorán négykézre ifj. Szaunter Zsigmond és Clauser Mihály. 2. Ünnepi

beszéd. Mondja Wanie Rezső egyesületi elnök. 3. Caprice. Röser. előadja gondonkán Szaunter Ottó. 4. Géza vezér álma. Pályanyertes költemény. Irta: Szöllőssy Ferencz egyesületi alelnök. Főelővassa a szerző. 5. A nemzeti töké egyesítésének eszméje. Pályadíjjal jutalmazott tanulmány. Irta és főelővassa: Kupár Rezső. 6. a) Erlikönig. Schubert-Liszt. b) Faust keringő. Liszt. Előadja: Goszleth Gyula. 7. A tiz éves Szent Imre Önképző Egylet. Irta és főelővassa: Hegedűs Aladár. 8. Trio. (D-dur) Tesca. Előadják: hegedű Hoepfner Gellért, gondonkán Szaunter Ottó, zongorán Clauser Mihály. — Az egyesület, a magyar katolikus egyetemi ifjak e fellegvára 1888. január 28-án alakult meg. Már maga az alapítás is oly férfiak kezdeményezéséből indul ki, a kik a magyar katolikus világnak mindenha büszkeségei voltak. Megyés főpásztorunk dr. **Steiner** Fülöp s a kath. közélet lelkes vezére: gróf **Zichy** Nándor az egyesület alapvetői, kikhez még **Szapáry** László, **Pálffy** Sándor és **Nádasdy** Tamás grótok és **Breznay** Béla dr. egyetemi tanár csatlakoznak. Tiz éves multja méltó e nagy nevekhez. — Felhívjuk a kath. társadalom, legkivált a katolikus szülők és középiskolai ifjak figyelmét a lapunk más helyén közzétett „Szózat a magyar katolikus ifjusághoz” czimű czikkre.

A fejevámegyei tűzoltó szövetség vasárnap délelőtt a megyeház kistermében Veréb **Végh** István elnöklete alatt gyűlést tartott. A gyűlésen nemcsak az önkéntes testületek, hanem különösen a községi tűzoltóságok képviseltették magukat szép számban jegyzőik, bíráik vagy más előjárósági tagjuk által. Megjelentek az ülésen lapunk mult számában megnevezett főispánilag kinevezett új járási tűzrendészeti felügyelők is, kiknek feladata leendő már az idei nyár folyamán alatt a községeket tűzrendészeti szempontból beható vizsgálat alá venni. Az elnöki jelentés során mutatta be Végh elnök a felügyelőket a szövetség tagjainak. Ezek után **Lautner** Ignác tánczi, **Helfer** Pál lovasberényi és **Babay** Dezső keresztesi kiküldöttek a számvizsgálat eredményéről számoltak be, mely rendben találtatván, **Böröndy** Béla pénztárnoknak a felmentvény jegyzőkönyvi közszónet szavazása mellett kiadott. A tűzoltóknak általános baleset biztosítására vonatkozó indítvány ellenében kimondta a gyűlés, hogy azt szövetségi uton nem szorgalmazza, hanem inkább az orsz. szövetség kebelébe fennálló és messélen olcsó segélyző szövetségbe való belépést ajánlja a testületeknek. Elfogadta az ülés **Vida** Pál szöv. titkár javaslatát a nyári tűzveszélyesebb időszakra vonatkozó teendőket illetőleg, melybe az új felügyelők is bele vonatnak. Végül egyéb folyó ügyek elintézése után a tisztújítás ejtetett meg, melynek eredménye az lett, hogy az előbbeni tisztviselők újból megválasztottak, kivéve az alelnököket, miután Veréb **Végh** István sokoldalú magán elfoglaltsága miatt tisztét tovább nem tarthatja meg, ennél fogva maga helyett **Durchard** Bélaváry Rezső főispáni titkár ajánlotta, kit az ülés egyhangulag meg is választott, mit az új alelnök szép beszédében köszönt meg, igérvén, hogy az előlegezett bizalomra igyekezni fog méltó lenni. Ülés után **Vida** Pál szöv. titkár az új felügyelőket avatta be feladatuk teljesítésébe.

Új ipartársulat. A székesfehérvári vendéglősök, kávéosk és italmérők ipartársulatának alapszabályai kormányhatóságilag megerősítve leérkezvén, **Balás** Mihály elnöklete alatt május hó 11-én a Trummer-kávéház helyiségében megtartott közgyűlésén, a székesfehérvári vendéglősök, kávéosk és italmérők ipartársulata megalakult. Egyhangulag megválasztották elnöknek: **Balás** Mihály, alelnöknek: **Trummer** Sándor, pénztárnoknak: **Mihályi** Ferenc, ügyészsékn: dr. **Sára** Gyula, titkárnak: **Króner** Antal. — Választmányi tagoknak: **Glac** Samu, **Szokolczay** Lajos, **Belák** Ignác, **Barnai** Ignác, **Valentovits** Mihály, **Langmár** István,

Vargha István, **Lasits** István, **Toma** Károly, **Gánti** Lajos, **Antal** Antal és **Endersz** János, — póttagoknak: **Hortoványi** Ferencz, **Forster** Flórián, **Laczkovits** Béla és **Bogya** Ferencz, — számvizsgálóknak: **Hoffmann** Lajos, **Gébert** József, **Endersz** Sándor. A tagok által fizetendő tagsági díj 4 frtban állapított meg s határozatilag kimondatott, hogy a megalakult ipartársulat azonnal megkezdí működését.

Tűzek. E hó 19-én délután 1/2 2 órakor **Máté** Ferencz jancsár-utcai lakos szérűskertjében eddig ismeretlen okból tűz támadt, de a rögtön érkezett segély, daczára az erős szélviharnak, megakadályozta a veszedelem tovaterjedését. Mindössze Máténak egy kisebb szénaboglyája, a szomszédban pedig **Gothárd** Ferencznek egy szalmaboglyája pusztult el. — **Velenczén** e hó 18-án este 1/2 10 órakor a **Stern** czég tulajdonát képező „**Anna**” gőzmalom mellett levő sertésszállás kigyulladt és teljesen leégett. A tűzet, melynek keletkezése megállapítható nem volt csak 1/2 2 órakor sikerült a malom munkásoknak és a velencei tűzoltóságának teljesen eloltani. A kár mintegy 9000 forint, de ennek nagyobb része a biztosítás által meg fog térülni. — A **Mány** községhez tartozó alsó-órai pusztán **Brachfeld** Lajos szérűskertjében egy szalmakazal leégett. A kár 900 forint. A tűz ugy keletkezett, hogy egy **Bencsik** Ferencz nevű 10 éves napszámos fiu a kazal mögött szivarra gyújtott s az égő gyufát a szalma közé dobta. Feljelentetett a járásbírósnak. — A **lovasberényi** szőlőhegyen e hó 19-én este **Szarka** József istállója leégett. A tűzet Szarkáné gondatlansága okozta, a ki a konyhából tüzes hamut vitt az istállóba. A kár jelentéktelen.

Lopás. **Lövinger** Mór Jókai-utcai lakos, ügynök e hó 19-én este családjával együtt az udvaron üldögélt, miközben szobájának nyitva hagyott utcai ablakán valami ravasz tolvaj bemászott s a falon lógó arany zsebkönyvet, mintegy 9 frtnyi pénzzel és egyéb apróságokkal együtt elemelte. **Lövinger** csak másnap vették észre a lopást s így a tolvaj, a ki az órát **Schmid**eg zálogházában 7 frt erejéig becsapta, időközben kényelmesen meg illanhatott.

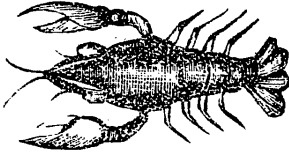
Egy kis fiu balesete. **Angyal** Gábor járásbírósi végrehajtó hét éves fiacskája tegnapelőtt délután vigan játszadozott budai-úti lakásuk udvarán. A ház emeletén lakó **Thury** Antal pénzügyigazgatósági tisztviselő cselédje ingerkedni kezdett a fiuval s az emeleti folyosó ablakából homokot szórt feléje, miközben a keskeny ablakpárkányra állított földdel telt vasfazék leesett a játszó fiucskára s fejét erősen bezúzta. A rögtön előhívott orvos összevarrta a sebet, de a gyermek a szenvedett ütődés s a nagy vérvesztés folytán most súlyos betegnek fekszik. Hogy vigyázatlanság av gy más egyéb idézte-e elő a szerencsétlenséget, azt majd a vizsgálat fogja kideríteni, mert mint halljuk, az apa a bíróságnál följelentést készül tenni.

Az óra. **Reichard** Gothárd, mint a neve is mutatja, józan, becsületes isztiméri ember, **Léber** Vendel ellenben ágról szakadt eszavargó s maga is inkább csak sejtí, semmint bizonyos föléje, hogy **Berhidán** született. Azonkívül **Reichard** egy remekül vésett duplaköpnegyeges ezüst órának volt boldog tulajdonosa, a másik pedig testén-lelkén kívül a világon semmi egyebet nem vallhatott a magáénak. Mindez nem akadályozta volna **Gothárd** fettet, hogy háborítatlanul élvezze az órák diszplédányának vidám kettyegését, de nem zárta ki azt sem, hogy viszont **Vendel**nek szívében élénk sóvárgás keletkezzék az óra birhatása iránt. Egy örízetlen pillanatban végre besurrant a nyitva hagyott ajtón abba a szobába, a hol **Reichard** az órát tartogatta s a pihegő jószágot kebléhez szoritva feltűnés nélkül visszavonult. Csak hogy fájdalom, nem soká gyönyörködhetett a szép svájci holmban, mert a kárvallott észrevette a súlyos veszteséget és mivel minden hitvány gyanu **Vendel**ben sietett összpontosulni, elcsípték ő kelmét és könyörtelenül megfosztották szerzeményétől, sőt még a bíróságnál is följelentették.

Egy jó karban levő omnibusz 20 személyre ülésellátva, minden órán szabad kézből eladó. — Felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Friss fogású eleven

FRÁKOK

kaphatók:

SZENYOVSKY J. üzletében,
Kossuth-utca 7. sz.

Reisenbahn Ant.

gazdasági gépgyár, vas és fémöntőde

→ BUDAPEST, ←

VI., Eötvös-utca 38. szám.

Legujabb vívmány a találmányok terén:

Két lóerejű járgányos tisztító
CSEPLŐGÉP

22" széles dobbal, zsákoló készülékkel, szab. golyós perselyllyel, két könnyű ló bőven elég annak hajtására és a piaczképes búzát zsákba adja.

Ajánlja továbbá minden másfajtaú
gőz és járgány cséplőkészleteit

arató és fúkaszaló gépeket,
legujabb rendszerű vetőgépeit,
valamint minden más talajművelő eszközt és egyéb gazdasági gépi és eszközöket.

Részletes árjegyzékkel s ajánlattal bérmentve készséggel szolgál.

Olcstól vesz, a ki jót vesz! A ki jót vesz, takarékos lesz!
ÁLLAMILAG SEGÉLYEZETT
Első székesfejérvári
MŰSZÖVÉSZET!
özv. Holczter Ferenczné u. Nehr János.

Alulírott tisztelettel értesitem a n. é. közönséget, hogy az eddig létező özv. Holczter Ferenczné műszövezetét folyó évi május 1-én átveszem és Zöldfa-utca 29. szám alatt a mai kor igényeinek megfelelően újabban berendezem. Hol minden e szakmába vágó munkák u. m.: Kamuka (damaszt), asztalterítékek, színes terítékek, törülközők, szegélyezett és csinvat ágyneműk, alsó párnák, valódi len vásznak minden fehérítés nélkül készítenek. Ajánlom készítményeimbe czimerek, jélvények, monogramok és betűk beszövést tárházak, szállodák, urodalmak és fűrdők részére.

Főelven, hogy olcsót vesz az a ki jót vesz. Szövezetemben meggyőződhetik a ki csak a honi ipar után legkevésbé is érdeklődik az anyag minőségéről és készítményeim előállításáról, hogy munkáim nem a fehérítés által nyerik meg a vevőközönség tetszését, hanem szoliditása által és így nem tévesztethető össze a gyárakban mechanikai uton előállított értékelten áruval. Midőn tehát az említett körülményre a n. é. közönség szives figyelmét irányoznám, reményem, hogy megbízásai által ifjú vállalatom támogatást nyerend.

Maradok teljes tisztelettel

NEHR JÁNOS,
Késmárki áll. szövő
ipari szakiskola növendéke.

Hirdetések
felvétetnek kiadóhivatalunkban
jutányos áron.

Kölcsönt kér!

Egy állami szolgálatban álló jó fizetéssel igen biztos feltételek és rendszeres kamatra óhajt 200 frt kölcsönt felvenni. — Czime megtudható a kiadóhivatalban.

Mű-selyem-szövet

festőde és vegyészeti ruha-tisztító intézet.

Sz.-Fejérvár, Szt.-István-utca 3. sz. a.

a Sz.-István templommal szemben.

Minden e szakmába vágó ruhaneműk

UJRA FESTÉSRE + + +

+ + + vagy **TISZTÍTÁSRA**

ugy a legfinomabb szőrmék, glacé keztyük stb., csipke függönyök vagy bármilyen tárgyak elvállaltatnak.

Gyászruhák

haladéktalanul a legjutányosabb árban, felelőség mellett eszközöltetnek.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását kérve kész szolgálja

Papp Károly.

BUTORVÁSÁRLÓK FIGYELMÉBE!

SIMON LAJOS

asztalos és kárpitos butorraktára,

SZÉKESFEJÉRVÁR, Kossuth-utca 6. szám (a posta átellenében.)

Ajánlja a n. é. helybeli és vidéki közönségnek saját készítményű butoraival berendezett üzletét, hol dus választékban kaphatók fényezett és matt háló-, ebédli és szalon szoba butorok, továbbá

Diványok és ottományok

mindenféle alakban. Képek, fali és pipere tükrök, márvány és falappal. Ebédli és nádszékek, függönytartók, matracok, lószőr és tengerifüvel tömve — a legolcsóbb árban kaphatók. — Továbbá elvállal mindennemű **asztalos és kárpitos munkák javítását és átdolgozását, új butorok készítését a legujabb divat szerint.** Ugyisint ruganyos matracok és rolleták készítését

a legjutányosabb áron gyorsan és pontosan teljesít.

A m. kir. államvasutak gép- gyárának vezérügynöksége

Budapest, Váci-körút 32. szám.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúráit, ipari czélokra alkalmas „Compound“ lokomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolót, S t i b o r-féle körfűrészait,

„MILLENEUM“ KASZÁLÓ- ÉS ARATÓ-GÉPEIT, továbbá SACK-féle ekeit, vetőgépeit, boronait és egyéb gazdasági gépeit.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Fejérmegyei képviselő: **IFJB. LÖVINGER MÓR Székesfejérvár.**

Haszonbérbeadási hirdetés!

A Knupfer András-féle pusztá-zámori plebánia alapítvány tulajdonát képező Erdő község határában fekvő ugynevazett **ANDRÁS TANYA**, mely mintegy 136 hold földből áll, az összes gazdasági épületekkel és belsőséggel együtt, **1898. évi október hó 1-ső napjától kezdve hat egymásutáni évre haszonbérbeadó.**

A haszonbérlet feltételeiről alulírott szóval, vagy levélbeni kérdészködékre levélben a kívánt felvilágosításokat megadja.

Felhivom a haszonbérletleni szándékozót, hogy haszonbérletli ajánlataikat folyó évi június hó 15-ig írásban alulírottá beadni sziveskedjenek.

Kelt Székesfehérvárott, 1898. május 13.

Dr. SZABADY JÓZSEF,
egyházmegeyei ügyész,
Székesfehérvár, megyeháztér 2. szám.

Kossuth Lajos KESERÜVIZ

a leghasznosabb és legkellemegebb minden ásványviz közt.

Kapható minden jobb ásványviz- és fűszerkereskedésben.

1 láda 25 üveg ára. 2 frt 50 kr.
11 láda 25 frt — kr.

Vegyelemezve és ajánlvá a bel- és külföld, legnevezetesegebb orvosi tekintélyektől.

FRIS TÖLTÉS MINDEGE RAKTÁRON.

Iroda és raktár:

FLEISCHMANN VILMOS Budapest,
Csengeri-utca 52. szám.

Képviselők Magyarország minden nagyobb városában keresetnek.

5130., 5131., 5442./1898.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közlirre teszi, hogy a székesfehérvári kir. járásbírószág 10637., 15656., 15855./1897. számú végzése által Dessauer és Markus, Robitsek Zsigmond és Klein Markus végrehajtatók javára Kaufmann F. székesfehérvári lakos végrehajtást szenvedett ellen 200 frt., 24 frt 29 kr., 32 frt 12 kr és 20 frt 99 kr tőke és járulékok erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság leíllve felültoglalt és 1063 frtra becsült szobabutorok, könyv- és papírárúk, írószerék, nyomdagép stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a székesfehérvári kir. járásbírószág.ak 5130., 5131. és 5442./1898. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen vagyis Székesfehérvárott, Kossuth-utca 6. sz. alatt leendő eszközlésére 1898. évi május hó 24-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kítűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Székesfehérvár, 1898. év május hó 9.

Angyal Gábor,
kir. bírósági végrehajtó.

3984./tkv. 1898.

Árverési hirdetésnyi kivonat.

A székesfehérvári kir. törvényszék. mint tkvi hatóság közlirre teszi, hogy Braun József székesfehérvári lakos végrehajtónak Gabrovits István és neje végrehajtást szenvedők ellen 51 frt 50 kr tőke követelés és járuléka iránti végrehajtás ügyében a székesfehérvári kir. törvényszék (a székesfehérvári kir. járásbírószág) területén lévő, a Székesfehérvárott fekvő, a székesfehérvári 311. sz. betétben A. + I. sor 2026. hrsz. a foglalt ház és beltelekből álló ingatlanra az árverést 1320 forintban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1898. évi június hó 28-án délelőtt 9 órakor a kir. törvényszék mint tkvi hatóság hiv. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárnak 10%-át, mint bánatpénzt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadéképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszér elismervényt átszolgáltatni.

Székesfehérvárott, 1898. évi április hó 14-ik napján a kir. tszék tkvi hatósága.

Kovács,
kir. törvényszéki bíró.

ULLMANN ÉS WEISZ

Székesfehérvár, Nádor-u. 4., a zirczi templommal szemben.

A t. vevőközönség becses figyelmébe ajánlja:

Toll és selyem LEGYEZŐIT, gyémánt imitatio ÉKSZEREIT,
legujabb divatu gyöngy és selyem ruhádszeit.

SZALLAG-, CSIPKE-, BÁRSONY- és ZSINOR-DISZEKET

Valódi francia kézimunka és kötő anyagok, felülmulhatatlan

francia szabásu mellfűzőit. Szintartó angol **batiszt zsebkendő** tuc. 1 frt, (alkalmi vétel.)

Nagy választék

minden izlésnek megfelelő utolsó divatu angol napernyők és antucásban.

FÉRFI ING, GALLÉR és NYAKKENDŐK

a legdivatosabb és legjobb kivitelben nagy választék.

Scappan, illatocser, ersények, szivar és szivarok táskák szolid kivitelben.

ANGOL LINOLEUM és VIASZKOS VÁSZON GYÁRI RAKTÁR.

SZABOTT ÁRAK!

Kiváló tisztelettel **Ullmann és Weisz.**

STEININGER SÁNDOR divat-, vászon- és szőnyeg-üzletében

Székesfehérvár, (Pollák czipésszel szemben)

a tavaszi idényre a legdivatosabb női szövetek, női és gyermek felöltők megérkeztek és azok meglepő olcsó áráért adatnak el.

Vászonnemüekben szintén nagy választék.

1 vég vas vászon 30 rófös kitűnő minőség ezelőtt 7 frt 50 kr	most 4 frt — kr.
1 „ kanavász 30 „ „ „ „ 7 frt 50 kr	most 3 frt 80 kr.
1 „ Rumburgi 50 „ „ „ „ 25 frt — kr	most 8 frt 50 kr.

Kérem a tisztelt közönség szives pártfogását, az elismert szolid és jutányos kiszolgálásról már előre is biztosíthatom.

Tisztelettel

STEININGER SÁNDOR.

Szigeti J. fényképész

tapasztalván, hogy a székesfejérvári és megyei nagyérdemű közönség Budapesten keresi fel fényirdájában a mi — különösen ha az egész család lefényképezette magát — költséges lévén, elhatározta, hogy febr. 16-tól kezdődőleg minden hét szerdáján Székesfejérvárott fényirdájában személyesen eszközli a felvételeket.

Kéri azonban az igen tisztelt közönséget, hogy méltóztassanak azok, kik a felvételeket szerdán óhajtják eszközölni, ezt már a hét folyamán

Kossuth-utca 5. sz. fényirdájában előzetesen bejelenteni.

RODE IMRE

Uri és női divatüzlete Székesfejérvárott, Nádor-utca 17. szám.

A mélyen tisztelt vevő közönség b. figyelmét bátorkodom felhívni az alant felsorolt árukra, melyek új üzletemben nagy választékban legjobb minőségben olcsó árakon szerezhetők nálam be, u. m.:

Férfi kalapok:

férfi kemény kalap fekete 2- 3- 3-50
férfi puha kalap színes 1-50 1-80 3-
férfi puha kalap fekete 1-60 1-80 3-
férfi puha kalap Loden 1-20 1-50 1-80
gyermek kalap minden színben 75 től 1-50

Férfi sifon ing:

sima elővel gallér nélkül 1-20 1-50 2-
szeg. elővel gallér nélkül 1-50 1-80 2-20
himzett " gallér nélkül 1-80 2- 2-40
batiszt " gallér nélkül — 2-20
selyem " gallér nélkül — 2-20 3-
férfi gallér fehér és színes 12 drb 2 frt.
férfi kezelő fehér és színes 12 pár 4 frt.
Creton gy. ing gallérral —90 1-20 —
sifon gallér nélkül 1- 1-20 —
férfi lábra való kopper —80 1- 1-20
férfi lábra való atlas damask 1-30 1-60

Zsebkendők:

félf vászon színes széllel 1-20 1-50 1-80
czérna vászon színes széllel 2-40 3- 3-60
fehér vászon és batiszt 3-50 4-50 5-50
gyermek Clott esernyő —90 1- 1-20
férfi Clott esernyő 1- 1-20 1-50
félselyem esernyő 1-80 2- 2-20

Reklam nyakkendők:

Legdivatosabb formákban 15, 20, 25 kr
Legdivatosabb form. selyem 30-tól 1-50

Bőrkeztük, elismert legjobb gyártmányu

férfi- és női- minden létező színekben párja 1-20 frt.

Nagy választék férfi, női és gyermek-harisnyákban, továbbá válfűzők, csipkék, szallagok, kötő és horguló pamutok, csipke függönyök és minden e szakmába vágó rövidáru czikkekben.

Ifj. KOTZÓ PÁL

Budapest, V. ker. Lipót-körut 18. szám.

A t. cz. vevőközönségnek szives tudomására hozza, hogy nagyobb kényelmükre iródját

V. kerület, Lipót-körut 18. szám

(Vigszínház mellett, a nyugati pályaudvar, Margithid közelébe) helyezte át

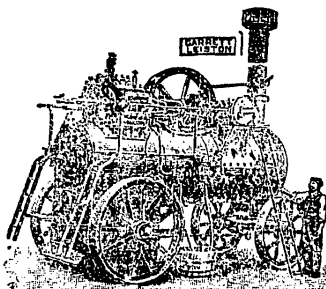
Fentartotta azonban a VIII. ker., Szentkirály-utca 49. sz. műhelyt és az V. ker., Lipót-körut 8-10. sz. a. raktárhelyiségeit.

A közönségnek további pártfogását kérve ajánlja Garrett legújabb szerkezetű compound gőzmozdonyait, félstabil és stabli alakban, a melyek 40% tüzelőanyag megtakarítással dolgoznak.

Gőzmozdonyokat és gőzszéplőket négyszer fordítható aczél dobsínekkel, toldást nem igénylő szalmarozókkal a nagy szita felülettel, minden nagyságban.

Minden fajta lovas cséplőkészleteket, arató és vetőgépeket, szecsakavágókat, répvágókat és minden más gazdasági gépeket.

VIDÉKEN LAKÓ SZOLID ÜGYNÖKÖK KERESZTETNEK.

BUTOR ÜZLET ÁTHELYEZÉS!

Alulírott tisztelettel értesíti a n. é. helybeli és vidéki közönséget, hogy eddig

Sas-utczában levő butorraktáromat

február 1-től kezdve

(Buzapiacz) Simor-utca 2. sz. a. emeleti helyiségbe

helyeztem át, hol dus választékban mindennemű asztalos-, kárpitos- és esztergályos-butorokat, ugyszintén tükröket, képeket, madraczokat, Thonet-féle hajlított székeket és egyéb butortárgyakat szabályos, szilárd és izlésteljes kivitelben, jótállás mellett rendkívül jutányos árakban kaphatók; nemkülönbön vállalkozom e szakmákba vágó bármelynemű új vagy átalakítási és javítási munkákra, helyben ugy mint vidéken lehető legjutányosabb árak mellett.

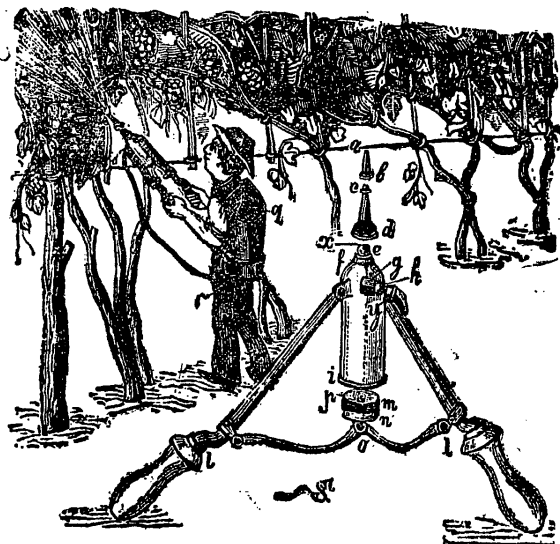
A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses pártfogásáért esedezve

Kiváló tisztelettel

ID. FÜSTÉR IMRE,

butorgyáros és kárpitos-mester Sz.-Fejérvár.

12 méterre visz.
LEGTARTÓSABB ÉS LEGMUNKABÍROBB.
18 kiténtetésünk közt a bordeauxi nagy díj.

500,000 darab használatban.
Ára vőbrészputtonnyal 15 frt.
Mindentéle más permetező is megrendelhető.

ABBÉ CANDEO szab. páduai permetezője

3 szóróval, 10 vi tartósság. Bármely faputtonnyhoz is hasonlítható. — Ára tömlővel (puttonny nélkül) 11 frt.

SCHVARCZ JÓZSEF és TÁRSA,

Gép- és szerszám-raktár: Budapest, Váci-körut 26.